

maa have til Følge, at man kun faar mindre Aal, fordi de Aar, som skulde have givet den Tilgang, der skulde have bragt de større Aal, ere faldne ud. Jeg veed ikke, om det forholder sig saaledes. Jeg skal ikke lægge videre Vægt derpaa; men det forekommer mig, at i Udvalget var der Tale om, at i Vædringsforslaget Nr. 56 skulde Skrubber og Sletter gaa ud; det er vist Fisk, som ikke ere synderlig Handelsvare, og som der ikke er Grund til at sætte Maalbestemmelser for. Jeg har blot villet nævne det; jeg tror, at det er faldet ud af Udvalgets Betænkning, at de ikke skulde optages i Forslaget Nr. 56; men det kan jo rettes til 3die Behandling, og jeg tillægger det, som sagt, ikke nogen særlig Vægt. Jeg skal, idet jeg altsaa haaber, at vi nu maa komme til No og i denne Samling opnaa en Fiskerilov, til Slutning komme tilbage til, at man ikke maa glemme, at vi dog staa meget tilbage med Hensyn til Ophjælpning af Fiskeriet og Fiskebestanden, kort sagt, med Hensyn til at drage den rette Vinding af vor saa exceptionelle geografiske Beliggenhed med Hensyn til Fiskeri. Jeg skal ikke komme nærmere ind derpaa, men kun antyde, at der kan være Tale om i lang større Stil end nu at benytte Udklævningsapparater ogsaa for Saltvandsfisk, Noget, man med stort Held har sat i Gang andre Steder. Ogsaa Muslingefangsten sker hos os paa en lidt primitiv Maade, hvilket den ærede Minister vil kunne overbevise sig om ved at se, hvorledes den drives andre Steder, hvor den er naaet op til en ganske anden Høide. Østersfangsten skal jeg ikke tale om; den synes jo nu at være gaaet til Grunde, og den ligger jo ogsaa under en anden Minister.

Sage: De Udtalelser, der ere faldne i Dag saavel fra den sidste som den næstsidste ærede Taler ere saa velvillige, at der synes at være Haab om, at de Stene, der ved Afstemningerne i Saar bleve lagte Lovforslaget i Veien, maa kunne bortryddes, saa at med god Villie maa man vel kunne enes om denne Lov. I det foreliggende Afsnit er der ingen væsentlig Uoverensstemmelse, men jeg maa dog her ligesom den ærede Ordfører tilraade og bestemt holde paa, at der ikke gjøres hderligere

Indstrækninger i Regjeringens Forlangende med Hensyn til Kontrollen, thi Regjeringen har dog et Ansvar for, at Loven kan overholdes og gennemføres, men vi ere vedblevne at indstrænke Kontrollen mere og mere, og som den ærede Ordfører bemærkede, har Regjeringen nu forlangt Mindre, end hele Udvalget tidligere var enigt om at indrømme, men det synes, at jo mere man tilfredsstiller Fordringerne, desto mere forlanges der. At knibe et Par Hundrede Kroner af paa Begyndelseslønnen for Kontrolløren forekommer mig besynderligt, naar Lønnen kun er sat til 2,000 Kr. for en Embedsmand, der skal tilbringe en stor Del af sin Tid paa Reiser, for hvilke han kun faar en daglig Godtgjørelse af 4 Kr. foruden Befordring. Man maa huske paa, at det ikke blot skal være en praktisk kyndig Mand, men tillige en Mand, der forstaar at haandtere Bennen og at vejlede Fiskerne med Hensyn til de ingenlunde lette Forhold, som der er Spørgsmaal om, naar Vedtægterne skulle bringes til Veie. Han skal ligefrem være Vejleder for Fiskerne. Sam bør man ikke lade begynde med en Løn af 900 Daler eller 1800 Kr., det er temmelig lidt for en saadan Mand. Vædringsforslaget til § 46 lægger jeg ikke Vægt paa, og det Samme er maaske Tilfældet med de andre Medlemmer, der ikke have villet tiltræde det. Der er her Spørgsmaal om Politimesterens Ret til at forfaste Valget af en Ophjælpsmand. Det har forekommet os, at Forbindelsen mellem Politiet og disse Fiskeriophjælpsmænd ikke fuldstændig skulde løses, og at Politimesteren allerbedst kan bedømme dette Forhold og derfor bør have Ret til, naar der vælges en Person, som han anser for uskikket til Hvervet, at forfaste ham. Uden at jeg lægger videre Vægt derpaa tilraader jeg altsaa at stemme for Regjeringens forslag i dette Punkt. Den næstsidste ærede Taler, der var Ordfører for Mindretallet, var ligesom Ordføreren enig i, at Bestemmelserne i Vædringsforslagene til § 52 om Naer og Bække, der udløbe i Ferskvandsløber, ere uheldige fra Flertallets og Mindretallets Side, og at man burde enes om en Bestemmelse for de Tilfælde, hvor Naer og Bække løbe ud ved Kysten i Fjorde og Vig. Derved skal jeg ikke opholde mig, da der synes at kunne